

Ἄπαντες ἐπιστάμεθα

Ὅλοι (μας) γνωρίζουμε πολύ καλά

ὅτι Ἀγησίλαος, ὅπου ᾤετο ὠφελήσειν τι τὴν πατρίδα,

ὅτι ο Αγησίλαος, ὅπου νόμιζε ὅτι θα ὠφελήσει κάπως τὴν πατρίδα,

οὐχ ὑφίετο πόνων,

δεν ἀπέφευγε τους κόπους / δεν ἔπαυε να μοχθεῖ,

οὐκ ἀφίστατο κινδύνων,

δεν ἔμενε μακριά ἀπὸ τους κινδύνους / δεν ἀπέφευγε τους κινδύνους,

οὐκ ἐφείδετο χρημάτων,

δεν τσιγκουνευόταν τα χρήματα / δεν λυπόταν τα χρήματα,

οὐ προύφασίζετο σῶμα,

δεν προφασίζόταν / δεν πρόβαλλε ὡς δικαιολογία το σῶμα (του),

οὐ γῆρας,

δεν (προφασίζόταν / δεν πρόβαλλε ὡς δικαιολογία) τα γηρατειά (του),

ἀλλὰ καὶ ἐνόμιζε ἔργον ἀγαθοῦ βασιλέως

ἀλλὰ ἐπιπλέον νόμιζε ὅτι εἶναι ἔργο του καλοῦ βασιλιά

τό ποιεῖν ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ τοὺς ἀρχομένους.

το να κάνει ὅσο το δυνατόν περισσότερα καλά σε ὅσους ἐξουσιάζονταν ἀπὸ αὐτόν / στους υπηκόους του.

ἐγὼ δὲ τίθημι καὶ τὸδε αὐτοῦ ἐν τοῖς
μεγίστοις ὠφελήμασι τῆς πατρίδος,

ὅτι φανερός ἦν λατρεύων τοῖς νόμοις
μάλιστα

ὢν δυνατώτατος ἐν τῇ πόλει.

Εγὼ ὅμως τοποθετῶ / συγκαταλέγω καὶ αὐτὸ το δικό του
στις πιο μεγάλες ευεργεσίες / ωφέλειες τῆς πατρίδας,

ὅτι δηλαδὴ φανερά (ἦταν φανερό ὅτι) υπηρετοῦσε καὶ
υποτασσόταν στους νόμους πάρα πολὺ / σε μεγάλο
βαθμὸ,

αν καὶ ἦταν ὁ πιο ἰσχυρὸς στὴν πόλη.